

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 44/2021
19.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Добриле Страјина, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Иван Вујић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 17 Уп 38/20 од 11.12.2020. године, са противном странком Републичким геодетским заводом Републике Србије, у предмету понављања судског поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 19.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба подносилаца захтева за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године, којом је одбијена тужба тужиоца АА из ... поднета ради поништаја решења Републичког геодетског завода Републике Србије 06-3 број ../2018 од 22.05.2019. године, којим је одбијена као неоснована његова жалба изјављена на решење Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Смедерево, број ../2017 од 18.12.2017. године, којим је одбијен као неоснован његов захтев за промену носиоца права на катастарској парцели број .., површине 9,20 ари, уписане у лист непокретности број .. КО ..., као својина ВВ из ... са уделом 1/1.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносиоци указују да је њихова тужба за понављање поступка по основу новодостављених доказа одбачена јер је Управни суд нашао да у управно-судском поступку чије су понављање тражили суд није одлучивао на основу чињеничног стања утврђеног у том поступку већ на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку. С тим у вези указују да је Управни суд на основу одредбе члана 33. Закона о управним споровима био дужан да закаже и одржи усмену јавну расправу на којој би сам утврдио чињенично стање, поготову имајући у виду сложеност предмета, а што није учинио. Наводе разлоге због којих сматрају да је незаконито решење које је оспорено, односно чија законитост је цењена у судском поступку окончаном пресудом Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године. Истичу и да је погрешна оцена Управног суда да ББ из ..., син тужиоца АА из ..., нема својство заинтересованог лица у судском поступку чије се понављање тражи а који је окончан пресудом Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године. Предлажу да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијано решење укине.

Противна странка није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, Управни суд је одбацио тужбу јер је нашао да тужиоци нису учинили вероватним постојање законског основа у смислу одредаба члана 56. став 1. тач. 1), 2), 4) и 6) Закона о управним споровима за понављање судског поступка окончаног пресудом тог суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године. Управни суд је најпре нашао да тужиоци нису учинили вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима. Ово стога, што по схватању Управног суда, нове чињенице и нови докази могу бити разлог за понављање судског поступка који је завршен правноснажном пресудом или решењем суда у смислу одредбе члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима само ако су те чињенице утврђене и докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука, а што није случај у пресуди Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године, која је донета на основу чињеница утврђених у спроведеном управном поступку, а не на основу чињеница утврђених у управно-судском поступку. Даље је Управни суд нашао да тужиоци нису учинили вероватним постојање разлога за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима, јер у тужби за понављање нису истакнути наводи, нити су уз тужбу приложени докази из којих би се несумњиво могло утврдити да је до судске одлуке дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или да је одлука измејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противничког заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело. При том је Управни суд указао да се постојање кривичног дела, као и преварне радње, утврђује само пресудом суда донесеном у кривичном поступку, какви докази уз тужбу нису приложени. Такође, нису приложени докази да је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, а пресуда Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године, донета је на основу чињеница утврђених у спроведеном управном поступку, а не на основу чињеница утврђених у управно-судском поступку, због чега, по оцени Управног суда тужиоци нису учинили вероватним ни постојање разлога за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима. Најзад, по оцени Управног суда тужиоци нису учинили вероватним ни постојање законског разлога за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 6) Закона о управним споровима. Ово стога што је пресуда Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године, донета само по тужби тужиоца АА из ... у поступку у коме ББ није имао својство заинтересованог лица јер је и оспорено решење у предмету Управног суда 20 У 11087/19 донето само по жалби АА из

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредаба члана 60. Закона о управним споровима.

Одредбама члана 56. Закона о управним споровима је, поред осталог, прописано да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке: ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку (тачка 1) ; ако је до судске одлуке дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или је одлука измејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противничког заступника или пуномоћника, а таква

радња представља кривично дело (тачка 2); ако је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива, на том исказу (тачка 4); ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору (тачка 6).

Одредбом члана 60. истог закона прописано је да ће суд одбацити тужбу за понављање поступка, између осталог, ако странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је правилно оценио Управни суд да у конкретном случају тужиоци нису учинили бар вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка прописаних одредбама члана 56. став 1. тач. 1), 2), 4) и 6) Закона о управним споровима. За своју оцену Управни суд је дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Околност да у управном спору чије се понављање тражи Управни суд није одржао усмену јавну расправу не представља законски разлог за понављање поступка, док се осталим наводима оспорава решење Републичког геодетског завода Републике Србије 06-3 број 952-02-23-42/2018 од 22.05.2019. године, чија законитост је цењена пресудом Управног суда 20 У 11087/19 од 04.05.2020. године. Стога је Врховни касациони суд нашао да су ови наводи без утицаја на другачију оцену правилности побијаног решења Управног суда, јер се не односе на то решење.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 19.03.2021. године, Узп 44/2021

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић